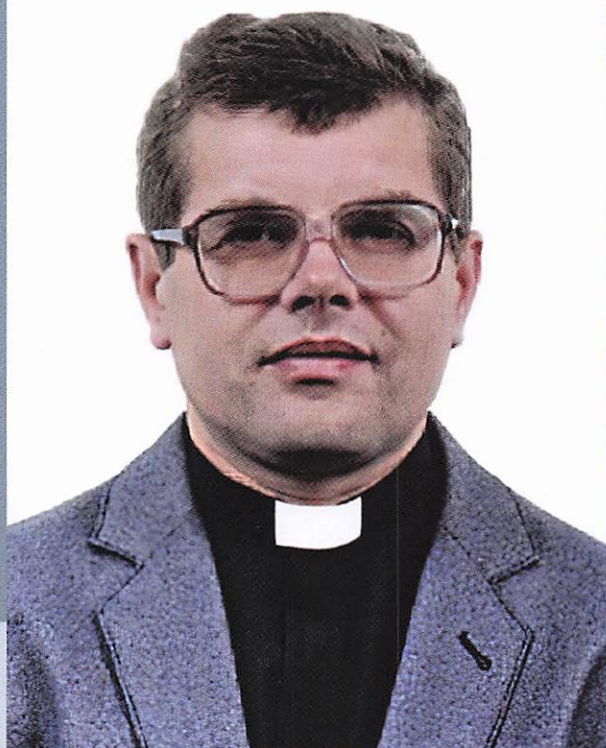
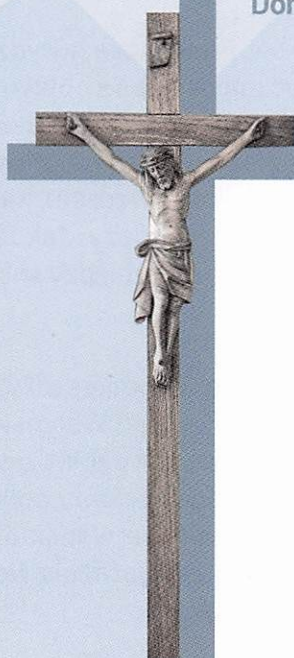

TOWARZYSTWO SALEZJAŃSKIE

Inspektoria Krakowska pw. św. Jacka

Dom Zakonny pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych
w Korosteszowie

ks. Józef Żownowski SDB

Drodzy Współbracia!

W dniu 16 listopada 2022 roku w domu zakonnym księży salezjanów w Korosteszowie na Żytomierszczyźnie, po trwającej 20 lat ciężkiej chorobie, w 59 roku życia odszedł do wieczności ks. Józef Żownowski SDB.

Na początku czerwca 1986 roku w kościele św. Franciszka w Rydze na wieczornej mszy św. można było zobaczyć młodzieńca z obfitymi, gęstymi, jakby czapka, kręconymi włosami. Tam, w stolicy malutkiej Łotwy, ten wysoki młody człowiek z pięknie złożonymi do modlitwy rękami, nieco skrępowany wśród staruszek niskiego wzrostu, zajmujący miejsce w pierwszych ławkach, rzucał się w oczy. Jak się później okazało, nazywał się Józef Żownowski. A my pomiędzy sobą mówiliśmy na niego po prostu „Józek”.

Józef urodził się dnia 11 października 1964 roku na Żytomierszczyźnie w malutkiej wiosce Abramok, w powiecie Nowograd Wołyński. Wychowywał się w rodzinie katolickiej. Był najstarszym z piętki dzieci Walentyna i Józefy. Największy pokój jego rodzinnego domu położonego na końcu wioski służył jako kaplica dla wioskowej wspólnoty wierzących. Proboszcz parafii, ks. Wincenty Witko, przyjeżdżał z Nowogrodu Wołyńskiego, by odprawiać tam mszę św.

Dzieci z Abramoka chodziły 7 km do szkoły we wsi Tupalce. Droga wiodła przez las, co powodowało, że była to droga nie tylko daleka, ale i niebezpieczna. Józef zakończył szkołę średnią i zdobył zawód elektryka. Już jako młodzieniec remontował różne agregaty i sieci elektryczne w okolicznych kościołach, dzięki czemu odkrył w sobie powołanie do kapłaństwa. Nie mając możliwości, by wstąpić do seminarium duchownego na Ukrainie, jak wielu innych kandydatów z republik Związku Radzieckiego przybył szukać swojego szczęścia prosto na Łotwę.

Wspólna idea kapłaństwa od razu czyniła nas przyjaciółmi i stawiała po stronie „swoich”. Sam Bóg przygotował nam, poszukującym drogi do wstąpienia do seminarium duchownego, możliwość zrealizowania tego celu w seminarium ryskim. Lata tam spędzone mijały szybko i przygotowywały nas do sakramentu kapłaństwa.

Jeszcze mocniej złączył nas wspólny cel w poszukiwaniu dróg wiodących do Zgromadzenia Salezjańskiego i utajniona formacja. Nowicjat kleryk Józef Żownowski w tym czasie odbywał, tak jak i my wszyscy – Bogu poświęcone osoby – „zaocznie”. 17 maja 1990 roku kleryk Józef jako młody salezjanin składa pierwsze śluby zakonne, by już 27 maja tego samego roku w ryskim kościele św. Alberta z rąk Jego Ekscelencji ks. biskupa Wilhelma Niuksza otrzymać święcenia diakonatu.

Święcenia kapłańskie dwóch diakonów – salezjanów, ks. Józefa Żownowskiego i ks. Cezarego Czerwińskiego, odbyły się w rzymskokatolickiej katedrze św. Zofii w Żytomierzu 9 czerwca 1991 roku. Poprzednia tego rodzaju uroczystość miała tam miejsce blisko 70 lat wcześniej... Święceń udzielił nowo konsekrowany biskup ordynariusz ks. Jan Purwiński.

Neoprezbiterzy od razu zostali skierowani do pomocy swoim proboszczom. Ksiądz Józef Żownowski w ciągu roku pomaga swojemu proboszczowi, ks. Wincentemu Witce w Nowogradzie Wołyńskim. Następnie przenosi się do małego miasteczka Rychalskie i samodzielnie kontynuuje rozpoczętą tam wcześniej przez ks. proboszcza Witkę, budowę kościoła. W miejscowości Rychalskie ks. Józef 5 maja 1993 roku składa też wieczyste śluby w Zgromadzeniu Salezjańskim. W ciągu 5 lat swojego pobytu w tej parafii, już jako proboszcz parafii samodzielnie kończy budowę kościoła i doprowadza do jego konsekracji w 1997 roku.

Latem 1997 roku ks. Józef, dekretem inspektora okręgu wschodniego ks. Zdzisława Wedera SDB, zostaje przeniesiony do Korosteszowa w województwie żytomierskim i mianowany wikariuszem parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. Zostaje jednocześnie członkiem wspólnoty księży salezjanów pod wezwaniem Matki Bożej Wspomożenia Wiernych. Ksiądz Józef rozpoczyna remonty zakupionych przez salezjanów budynków Dziecięcego Przedszkola „Kogutek”, jednocześnie angażując się w duszpasterską posługę w korosteszowskiej parafii oraz obsługując ośrodki duszpasterskie w okolicznych wioskach. Zostaje proboszczem parafii w miasteczku Brusilowie i we wsi Józefówka województwa żytomierskiego, do których salezjanie dojeżdżają w niedziele i uroczystości.

Na początku października 2002 roku u naszego współbrata ujawniła się choroba: stwardnienie rozsiane i toksoplazmoza. Wyraźnie pogorszył mu się wzrok. Leczenie na miejscu i za granicą (Włochy, Polska) na jakiś czas przytłumiło objawy choroby i poprawiło wzrok. Z biegiem czasu jednak niedokładnie rozpoznana przyczyna pogarszania się samopoczucia powoduje u księdza Józefa zmiany koordynacji ruchów w organizmie. Często uśmiechniętego i radosnego salezjanina ciężka choroba całkiem zmieniła, w sposób postępujący i nieodwracalnie odbierając fizyczne i psychiczne dobre samopoczucie.

Decyzją inspektora okręgu wschodniego ks. Henryka Boguszewskiego SDB, ks. Józef Żownowski zostaje skierowany do salezjańskiej wspólnoty w Rostowie nad Donem w Rosji. Jego zdrowie bardzo szybko się tam pogarsza i mimo prób dokładniejszego rozpoznania i leczenia w szpitalu wyjeżdża z Rosji i w 2003 roku powraca do korosteszowskiej wspólnoty księży salezjanów, gdzie zamieszkuje w budynku domu parafialnego przy ul. Darbyńska 9.

Chorego, a z czasem przykutego już na stałe do łóżka i prawie nieruchomego, niewidomego i ledwie słyszącego ks. Józefa Żownowskiego samarytańską troskliwą opieką otaczała do końca jego ziemskich dni wspólnota salezjanów w Korosteszowie. 16 listopada 2022 roku wyczerpany wielkim cierpieniem ks. Józef Żownowski przekroczył próg wieczności.

Uroczystości pogrzebowe ks. Józefa Żownowskiego, salezjanina, odbyły się w parafialnym kościele Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Korosteszowie z udziałem dość dużego grona kapłanów diecezjalnych i zakonnych, sióstr zakonnych i osób świeckich: przedstawicieli najbliższej rodziny zmarłego oraz dużej liczby parafian. Liturgii mszy świętej pogrzebowej przewodniczył ordynariusz diecezji kijowsko-żytomierskiej (a kiedyś dyrektor i proboszcz korosteszowskiej parafii) Jego Ekscelencja ks. bp Witalij Krzywicki SDB. Podczas celebracji był obecny także Jego Ekscelencja ks. bp Witalij Skomarovski, ordynariusz diecezji łuckiej, który też przewodniczył modlitwom na korosteszowskim cmentarzu.

Polecamy naszego współbrata ks. Józefa Żownowskiego opiece Matki Bożej Bolesnej i wypraszamy dla niego Miłosiernego Pana Boga wieczny pokój. Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci!

ks. Cezary Czerwiński SDB

Odessa, 10 stycznia 2023 roku

Święcenia kapłańskie ks. Józefa Żownowskiego
(zbiory Archiwum Salezjańskiego Inspektorii Krakowskiej).

Święcenia kapłańskie ks. Józefa Żownowskiego
(zbiory Archiwum Salezjańskiego Inspektorii Krakowskiej).

Шановні Співбрати!

16 листопада 2022 р. в монастирі салезіян м. Коростишева на Житомирщині після двадцятилітньої важкої хвороби на 59 році життя відійшов до вічності о. Юзеф Жовновський, салезіянин.

На початку червня 1986 р. у храмі св. Франциска в м. Рига на вечірній св. Месі можна було щодня побачити юнака з великим густим, неначе шапка, кучерявим волоссям. Там, в столиці маленької Латвії цей сором'язливо трішки зсутулений з огляду на високий зріст, молодий чоловік з гарно складеними до молитви руками відразу кидався у вічі. Як виявилось пізніше, звати його Йосип Жовновський. А поміж собою ми назвали його просто -Юзик.

Народився Йосип 11.10.1964 р. на Житомирщині у невеличкому селі Абрамок Новоград Волинського району у католицькій родині Валентина і Юзефи Жовновських найстаршим серед 5 дітей. У домі край села головна кімната хати слугувала односельчанам за каплицю. Настоятель парафії отець Вікентій Вітко приїздив з міста служити св. Месу. До школи дітям було ходити лісом далеко і небезпечно. До села Тупальці було майже 7 км. Пізніше здобувши освіту електрика, юнак ремонтував електромережі у навколишніх костелах і відкрив у собі покликання до священства. Не маючи можливості в Україні поступити до Духовної семінарії, як багато інших кандидатів, прибув шукати щастя прямо до Латвії.

Спільна мета відразу робила нас ріднішими і ставила по стороні «своїх». Бог приготував нам спільні пошуки дверей вступу до духовного закладу, роки навчання у ньому і отримання таїнства священства.

Ще більше об'єднали нас вступ до Салезіянського згромадження і таємна формація. Новіціят семінарист Юзеф Жовновський проходив як і всі богоспосвячені особи того часу - «заочно», одночасно продовжуючи навчатись у семінарії. 17 травня 1990 р. молодий салезіянин складає перші обіти. А вже 27 травня ж того року в рижському костелі св. Альберта з рук єп. Вільгельма Нюкша отримує свячення дияконату.

Рукоположення двох дияконів у пресвітери відбулося в Житомирському Римсько-католицькому кафедральному соборі св. Софії 9 червня 1991 р. після майже 70 річної перерви. Таїнства священства уділяв новоконсекрований ординарний єпископ Ян Пурвінський. У цей день висвятив двох салезіян. Першим із двох висвячених салезіян був о. Йосип Жовновський, а другий о. Цезарий Червінський

Неопресвитери відразу були скеровані на допомогу своїм настоятелям. Отець Йосип Жовновський протягом року допомагатиме о. Вікентію Вітко в Новограді Волинському. Відтак переселяється до смт. Рихальське і самостійно продовжує там розпочату настоятелем будову костелу. Протягом 5 років аж 1997р. будучи настоятелем парафії о. Йосип самостійно завершує будівництво храму і його висвячує. Там також 05 травня 1993 р. співбрат складає вічні обіти.

Влітку 1997 року о. Юзеф рішенням інспектора Східного Округу о. Здіслава Ведера о. Йосип Жовновський переводиться до м. Коростишева Житомирської обл., призначається вікарієм парафії «Народження Пресвятої Діви Марії» і приєднується до салезіянської спільноти «Матері Божої Допомоги Вірних». Отець Йосип розпочинає реставрування придбаних салезіянами будинків дитячого садочка «Півник» одночасно допомагаючи в душпастирстві місцевої парафії та навколишніх сіл, а згодом

очоливши парафії в смт. Брусилів та с. Йосипівки, Житомирської обл., до яких салезіяни доїжджали щонеділі та в урочистості.

Вже на початку жовтня 2002 року у співбрата чітко виявилася давня хвороба розсіяного склерозу і високого токсоплазмозу. Різко погіршився зір. Лікування на місці і за кордоном на якийсь час пригальмувало хворобу і зір повернуто. Однак згодом хвороба прогресує. У хворого відбулися зміни координації рухів. Часто усміхненого раніше і життєрадісного співбрата важка хвороба цілком змінила, поступово і невпинно відбираючи фізичне і психічне здоров'я.

Рішенням інспектора салезіян Східного Округу о. Генріха Богушевського у 2002 році о. Юзеф скеровується до салезіянської спільноти в м. Ростов на Дону (Росія). Здоров'я співбрата там різко погіршується і о. Юзеф в 2003 р. знову повертається в Україну до м. Коростишів і проживає в салезіянській спільноті в парафіяльному будинку по вул. Дарбіняна, 9.

Про здоров'я хворого, а згодом взагалі прикованого до постелі і майже нерухомого, незрячого і з обмеженим слухом о. Йосипа Жовновського піклувалася місцева спільнота аж до його смерті. 16 листопада 2022 р. вичерпаний хворобою співбрат о. Йосип Жовновський перейшов поріг вічності.

Урочистий похорон салезіянина о. Йосипа Жовновського відбувся у парафіяльному костелі 18 листопада 2022 р. з участю великого грона священників, черниць, парафіян, родини покійного та гостей. Очолив св. Літургію ординарій Київсько - Житомирської дієцезії (в минулому - директор коростишівської спільноти) єп. Віталій Кривицький SDB. Співслужив йому Ординарій Луцької дієцезії єп. Віталій Скомаровський, який

провів обряд похорону на коростишівському кладовищі. У храмі Народження Пресвятої Діви Марії молилися про вічний спочинок для селезіянина о. Юзефа Жовновського.

Віддаймо нашого співбрата о. Йосипа Жовновського SDB під опіку Пресвятої Діви Марії Розради скорботних і благаймо у Милосердного Бога вічний спочинок для нього.

Вічне спочивання дай йому, Господи...

о.Цезарий Червінський SDB

Одеса, 10 січня 2023 р

„Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem,
i przeznaczyłem was na to,
abyście szli i owoc przynosili i by owoc wasz trwał”

J 15,16

Dane do nekrologu:

Ur. 11.10.1964 Abramok (gmina Tupalcy) na Ukrainie, pierwsze śluby 17.05.1990 Ryga (Łotwa), śluby wieczyste 05.05.1993 Rychalskie (Ukraina), święcenia kapłańskie 09.06.1991 Żytomierz (Ukraina). Zm. 16.11.2022 Korosteszów (Ukraina), w 59 roku życia, 33 ślubów zakonnych, 32 kapłaństwa.